

Forunderligt at sige

Carl Nielsen
Tekst: N.F.S.Grundtvig, 1837

1. For - un - der - ligt at si - (sig-) ge og sært at tæn - ke
2. Sely spur - ven har sin re - (re-) de, kan byg - ge der og
3. Nej kom, jeg vil op - luk - (luk-) ke mit hjer - te, sjæl og

4

på, at kon - gen i Guds ri - (rig-) ge i stal - den fø - des
bo; en sva - le ej tør le - (le-) de om nat - te - ly og
sind, ja be - de, syn - ge suk - (suk-) ke: Kom, Je - sus, kom her -

8

må, at him - lens lys og æ - re, det le - ven - de Guds
ro; de vil - de dyr i hu - le har hver sin e - gen
ind! Det er ej frem - med bo - lig, du har den dy - re

12

ord skal hus vild - blandt os væ - re, som ar - mods søn på jord.
vrå; skal sig min Frel - ser skju - le i frem - med stald på strå
købt! Her skal du hvi - le ro - lig i kær - lig - he - den svøbt.